

7.po Trojici – 18.7.2021 – Môžeš rásť

Pane Ježiši, ďakujeme Ti za Tvoju lásku a za to, že o nás zápasíš a túžiš mať s nami vzťah. Daj nám svojho Ducha, aby sme nezabúdali na to, aký si a čo všetko v Tebe máme. Prosíme: hovor k nám svojím slovom, meň náš charakter a ukáž nám, ako veľmi Ťa potrebujeme pre časný i večný život.

Ozeáš 2:16-25 „Preto, hľa, vyvábim ju a zavediem ju na púšť, budem sa o ňu uchádzať. Tam jej dám jej vinice a údolie Áchor spravím bránou nádeje. Tam potom bude povolná ako v dňoch svojej mladosti, ako keď vychádzala z Egyptskej krajiny. V ten deň – znie výrok Hospodinov budeš ma volať: Muž môj, a nebudeš ma už volať: Baal môj. Odstránim z jej úst mená balov a na ich mená si už nespomenú. V ten deň uzavriem pre nich zmluvu s poľnou zverinou, s nebeským vtáctvom a so zemeplazmi. Zničím luk, meč i vojnu v krajine a dám im líhať v bezpečí. Zasnúbim si ťa na večnosť, zasnúbim si ťa spravodlivosťou a právom, láskou a milosrdenstvom. Zasnúbim si ťa vernosťou a ty budeš poznať Hospodina. V ten deň vypočujem – znie výrok Hospodinov – nebesá vypočujú a ony vypočujú zem. A zem vypočuje obilie, mušt a olej a ony vypočujú Jezreela. Zasejem ho v krajine, omilostím Lóruhámu, Lóammímu poviem: Ľud môj si ty, a on povie: Bože môj“.

Ak chceme vypestovať niečo poriadne, musí sa spojiť viac uspokojivých a dôležitých faktorov: musíme mať dobré semeno, primerané počasie, dobrú pôdu, pracovitého a múdreho pestovateľa. Toto všetko sa musí spojiť, ak má priniesť naša námaha ovocie. **No bez Božieho požehnanía, sú márne naše namáhania – Pán Boh teda dokáže dať aj tam, kde nie je nič. To nám pripomína príbeh stvorenia, keď Stvoriteľ tvorí všetko svojím slovom z ničoho. Tento akt tvorenia z Božej strany nám dáva nádej: ak Boh dokáže z ničoho stvoriť všetko, potom má význam aj môj biedny život.**

Ozeáš okrem Božích súdov spomína aj **Božiu milosť**. Tá je založená na zmluve, ktorú Pán Boh uzavrel so svojím ľudom. On je aj jej garantom, to znamená že stráži jej nezrušiteľnosť a platnosť. Preto po čase Božieho mlčania prichádza čas, keď Pán Boh hovorí veľavravne a v po čase, keď má človek pocit opustenosti Bohom, prichádza obdobie Božích nadmerných darov. Nad tým všetkým visí Božia láska a milosť, ktorá sa vždy znovu a znovu uchádza o človeka. Lenže nie je to až také jednoduché.

Pán Boh, keď sa o nás uchádza, ako ženich o nevestu, často naše kroky smeruje na púšť: je to miesto, priestor, stav, pocit, okolnosti, ktoré nám berú všetko, aby sme poznali, kde všetko nájdeme. Táto „púšť“ trsie našimi hodnotami, bezpečím a istotami, našou vierou a nádejou, našou láskou a službou, našimi skutkami a postojmi. Napriek tomu, že my si púšť spájame s nedostatkom, neúrodou a ničotou, Pán Boh ju práve využíva na náš rast. To je nádhera Božej práce s nami: S Bohom aj na púšti môžeme rásť ako vinica, ktorá prináša mnohú úrodu. To znamená, že púšť (čokoľvek si pod ňou každý z nás podľa vlastných skúseností predstaví) je bránou k nádeji, k zmene, k likvidácii modloslužby, k novému návratu k Pánovi Ježišovi. **Ak sa práve ocitáme na púšti – cítime sa opustení, bezmocní, vyprahnutí, ubití – pravdepodobne nás Pán Boh pripravuje na rast vo viere, v dôvere a poslušnosti voči Nemu. Lebo i na pustej púšti môže tráva rásť.**

Ozeáš pod návratom k Bohu myslí v prvom rade **úprimný a dôverný vzťah s Pánom**. Kult Baala spočíval v tom, že ľudia ho uctievali preto, aby boli obdarení úrodou na poli, pri zvieratách aj v potomkoch aj vo všetkých oblastiach života. To znamená, že k svojmu božstvu pristupovali vypočítavo: keď ho budem vzývať, keď ho budeme chváliť a keď mu budeme prinášať obete, budeme mať všetko, čo nám k životu treba a ak v tom budeme ešte lepší, aj Baal nám bude viac dávať. Ozeáš však hovorí, že s Pánom Bohom to tak nefunguje. Návrat k Hospodinovi znamená milovať Boha pre Neho samého. Preto musí Hospodin zničiť všetky oltáre, poverý, amulety a všetky ostatné predmety uctievania, aby ľud pochopil, že Pána Boha sa nedá ničím a nikým nahradiť.

Pán Boh nás volá, aby sme sa k Nemu obrátili celým svojím srdcom a životom. Ak to urobíme, potom nám dá všetko svoje požehnanie a všetko Jeho stvorenie nám bude slúžiť. Lebo človeku, ktorý Pána miluje celým srdcom, je k dispozícii všetko z Jeho darov. Ak milujeme Darcu pre Neho samého, budú nám dané aj Jeho dary, ale ak milujeme dary viac ako Darcu, potom nemôžeme očakávať Jeho požehnanie. Preto sme aj dnes pozvaní k tomu, aby sme neboli vo svojej viere vypočítaví, aby sme nekalkulovali s Božími darmi, aby sme si nemysleli, že môžeme Pána podplatiť alebo nejako sa Mu zalíškať. Jediné, čo pred Ním platí je úprimná, oddaná viera a poslušnosť čerpajúca z „obyčajnej“ a pritom nádhernej lásky k Pánovi Ježišovi. S Bohom k nám budú plynúť aj Jeho dary, bez Neho sa aj z Jeho darov stáva prekliatie.

Ozeáš túto kapitolu končí nádherným vyznaním a zaslúbením Pána Boha: **On si zasnúbi svoj ľud.** Slovo „zasnúbiť“ znamená ako to, niečo viac ako naše zásnuby: bol to právny akt, cez ktorý sa zakladalo manželstvo. Keď sa zaplatilo veno, neexistovala prekážka, ktorá by bránila otcovi nevesty dať ju snúbencovi. Takto sa Pán Boh ako snúbencov uchádza o svoj ľud a každého človeka v ňom. Zaplatil veľmi draho za to, aby sa ľud vrátil do Jeho blízkosti. Pán Boh ponúkol: spravodlivosť, právo, lásku a milosrdenstvo. V týchto 4 slovách sa ukrýva podstata Božieho vzťahu

k nevernému ľudu: na jednej strane je tu Boží zákon, ktorý sa musí dodržiavať a uplatňovať, je tu Božia zmluva, ktorá sa nedá len tak zrušiť, ale na strane druhej je to Božia starostlivosť a milosť, vďaka ktorým ľuď môže žiť a môže byť obohatený pre časnosť i večnosť. A nad tým všetkým je tu ešte vernosť, ktorá ako strážca zabezpečuje to, aby sa vzťah medzi Pánom a ľuďom uplatňoval správnym spôsobom.

Pán Boh k Izraelu cez Mojžiša a Desatoro a k nám cez Ježiša a Jeho kríž, vstupuje do intímneho a nového vzťahu k nám. **Nikým a ničím neobmedzená Jeho láska nám otvára nové obzory, možnosti, nové perspektívy a my tak smieme na základe Božieho snaženia vyznávať Ho ako svojho Pána.** Už tu nepočuť nijaké prekliatie či pohanenie. Sú tu iba slová o zaslúbení pre nové nebo a novú zem. Všetko, čo Pán Boh stvoril sa spája do jedného súladu a s jedným cieľom: priviesť ľudstvo ku spaseniu a večnému životu. To všetko vďaka Ježišovi, ktorý si aj nás zasnúbil a Jeho slová: **Zasnúbim si ťa na večnosť, zasnúbim si ťa spravodlivosťou, právom, láskou a milosrdenstvom, zasnúbim si ťa vernosťou a ty budeš poznať Boha – tieto slová sú adresované aj nám ako cirkvi aj ako jednotlivcom. Božia vernosť nám zaisťuje to, že čo Pán povedal, sa aj reálne stane.**

Niekedy nastane to, že sa nám v pestovaní nedarí a my máme pocit, že je všetko stratené. No kým máme Pána Boha pri sebe, nič stratené nie je. **On nám dáva rásť aj na púšti života / On nám pripomína, že je dôležitejší ako všetky Jeho dary / a On nám dáva poznať, akou úžasnou, vernou a milostivou láskou nás miluje.** Nielen pre dnešok, ale aj na večnosť. Amen.